

9. CZERWIEC – ŚW. JÓZEF RATUJĄCY KOŚCIÓŁ POWSZECHNY

„(...) w ciszy i ufności leży wasza siła”

/ Iz 30,15/

- Św. Józef – namaszczone Duchem Świętym

- wsluchany w głos Boga
- ufający wbrew rozumowi
- mąż przeczystego serca
- posłuszny woli Boga
- wzorzec obrony rodziny
- wzór roli mężczyzny

- Św. Józef - Pierwszy Pomocnik Maryi Matki Kościoła

- Przewodnik na drodze służby

- niosący ratunek dla świata pogrążonego w mroku ateizmu
- widzący w prawdzie człowieka
- orędujący mocarz modlitwy

- Kościół potrzebuje św. Józefa

- Idźmy do Józefa - odmienić swoje życie, życie rodzin, Kościoła i świata

Oltarz Świętego Józefa

w bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie

Czytania:

Dz 16, 25-34

²⁵ O północy Paweł i Syłas modlili się, śpiewając hymny Bogu. A więźniowie im się przysłuchiwali. ²⁶ Nagle powstało silne trzęsienie ziemi, tak że zachwiały się fundamenty więzienia. Natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi i ze wszystkich opadły kajdany. ²⁷ Gdy strażnik zerwał się ze snu i zobaczył drzwi więzienia otwarte, dobył miecza i chciał się zabić, sądząc, że więźniowie uciekli. ²⁸ «Nie czyn sobie nic złego, bo jesteśmy tu wszyscy!» - krzyknął Paweł na cały głos. ²⁹ Wtedy [tamten] zażądał światła, wskoczył [do lochu] i przypadł drżący do stóp Pawła i Sylasa. ³⁰ A wyprowadziwszy ich na zewnątrz rzekł: «Panowie, co mam czynić, aby się zbawić?» ³¹ «Uwierz w Pana Jezusa - odpowiedzieli mu - a zbawisz siebie i swój dom». ³² Opowiedzieli więc naukę Pana jemu i wszystkim jego domownikom. ³³ Tej samej godziny w nocy wziął ich z sobą, obmył rany i natychmiast przyjął chrzest wraz z całym swym domem. ³⁴ Wprowadził ich też do swego mieszkania, zastawił stół i razem z całym domem cieszył się bardzo, że uwierzył Bogu.

Ez 36,25-27 ²⁵ pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmazy i od wszystkich waszych bożków. ²⁶ I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. ²⁷ Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali.

Ps 104,1-2a.24.35c.27-30

Ref. Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

*Błogosław, duszo moja Pana,
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno,
światłem okryty jak płaszczem.*

*Jak liczne są dzieła Twoje, Panie!
Ty wszystko mądrze uczyniłeś,
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.
Błogosław, duszo moja Pana!*

*Wszystko to czeka na Ciebie,
byś dał im pokarm we właściwym czasie.
Gdy im dajesz, zbierają,
gdy otwierasz swą rękę, sycą się Twym dobrem.*

*Kiedy odbierasz im oddech, marnieją
i w proch się obracają.
Stwarzasz je, napędzając swym Duchem,,
o odnawiasz oblicze ziemi.*

741 "Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami" (Rz 8, 26). Duch Święty, Sprawca dzieł Bożych, jest Nauczycielem modlitwy.

853 W swojej pielgrzymce Kościół doświadcza jednak "rozbieżności między nauką, którą głosi, a ludzką słabością tych, którym powierzona jest Ewangelia". Jedynie idąc drogą "ustawicznej pokuty i odnowy" oraz "krocząc wąską drogą Krzyża", Lud Boży może rozszerzać Królestwo Chrystusa. Istotnie, "jak Chrystus dokonał dzieła Odkupienia w ubóstwie i wśród prześladowań, tak i Kościół powołany jest do wejścia na tę samą drogę, by udzielać ludziom owoców zbawienia".

1655 Chrystus chciał przyjść na świat i wzrastać w łonie Świętej Rodziny Józefa i Maryi. Kościół jest „rodziną Bożą”. Od początku istnienia jego załączkiem często byli ci, którzy „z całym swoim domem” stawali się ludźmi wierzącymi [Dz 18, 8]. Gdy nawracali się, pragnęli, by także „cały ich dom” był zbawiony [Dz 16, 31 i 11, 14]. Rodziny te przyjmując wiarę, były oazami życia chrześcijańskiego w niewierzącym świecie.

Katechizm Kościoła Katolickiego, art. 741, 853, 1655, Pallottinum, Poznań 1994.

Wybrane fragmenty z nauczania Prymasa:

ŚWIĘTY JÓZEF – PIERWSZY POMOCNIK MARYI MATKI KOŚCIOŁA

„Zawsze, ilekroć Kościół otrzymuje jakieś wskazania, musimy pamiętać, że Kościołem Bożym jesteśmy my wszyscy – biskupi i kapłani, wy – dzieci i młodzież, i wy – rodzice, matki i ojcowie. Jeżeli zaś Bóg złączył tych Dwoje – Jezusa i Maryję – we wspólnym dziele w Kościele świętym i do pomocy Maryi dał Józefa – Opiekuna Kościoła, to słusznie możemy nazwać Go dzisiaj Pierwszym Pomocnikiem Matki Kościoła. Jest On dla nas wzorem i przykładem, jak mamy pomagać Maryi Matce Kościoła, jak stać się Jej pomocnikami.”

S. WYSZYŃSKI, *Pierwszy pomocnik Matki Kościoła w życiu rodzinnym*. Uroczystość św. Józefa, Warszawa, kościół Świętego Józefa 19 III 1973, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 753.

JÓZEFOWA SZKOŁA FORMACJI MAŁŻEŃSKIEJ

„Niezbędne jest podniesienie poziomu patrzenia na życie kobiety, na jej macierzyńskie zadania i posłannictwo. A kto nam w tej sprawie może bardziej pomóc jak nie przykład Świętej Bożej Rodzicielki, Świętej Bożej Karmicielki i Jej opiekuna – świętego Józefa! Przez niego Kościół, nasz wychowawca, przypomina nam również zadanie mężczyzny. Ma on być nie tylko autorem poczęcia, ale opiekunem nowego życia, żywicielem dzieci. Całą swoją troskę i sens swego istnienia ma widzieć właśnie w tym, że jest powołany do szczególnego zadania przy boku matki, swej małżonki. Dopiero wtedy tych dwoje w należyty sposób zdołają wypełnić trudne, zaszczytne zadanie rodzinne. W tym wychowawczym zadaniu Kościoła bardzo nam może pomóc wzrost czci świętego Józefa.”

S. WYSZYŃSKI, *Poświęcenie figury świętego Józefa*, Gniezno, kościół Świętego Jana, 22 VI 1977, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 945.

OJCOWSKA MISJA KOŚCIOŁA

„Kościół wyrzeka się przymusu zewnętrznego. Działa przez siłę duchową, przez budzenie sumienia, oddziaływanie moralne i siły nadprzyrodzone. Z tego też tytułu postawa Kościoła wobec ludzi jest wybitnie ojcowska. Kościół jest świadom swego ojcostwa w porządku nadprzyrodzonym, ojcostwa, od którego nikogo odepchnąć nie może.”

S. WYSZYŃSKI, „Problem” *Watykanu*, „Tygodnik Warszawski” R. 2 (1946), nr 11 (18), s. 1, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 85.

Śladami papieskiego nauczania

ŚWIĘTY JÓZEF - PATRON KOŚCIOŁA NASZYCH CZASÓW

„28. **G**dy nadeszły trudne czasy dla Kościoła, **Pius IX**, „**chcąc** zawierzyć go szczególnej opiece świętego Patriarchy, ogłosił Józefa «**Patronem Kościoła katolickiego**»”. Wiedział, że akt ten nie był czymś przejściowym, ponieważ ze względu na wyjątkową godność, „jakiej Bóg udzielił najwierniejszemu słudze swemu, Kościół święty zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach”.

Jakie są przyczyny tak wielkiej ufności? Leon XIII wyjaśnia je następująco: „Szczególna przyczyna tego, że św. Józef jest opiekunem Kościoła i że Kościół tak wiele się spodziewa po jego opiece i troskliwości, tkwi w tym, że był małżonkiem Maryi i domniemanym ojcem Jezusa Chrystusa ... Józef był prawnym i naturalnym stróżem, opiekunem i obrońcą Rodziny świętej ... Dlatego jest rzeczą słuszną i należy się św. Józefowi przede wszystkimi innymi, **aby teraz swą niebieską potęgą strzegł i bronił Kościoła Chrystusowego tak, jak ongiś najsumienniejsze strzegł Rodziny z Nazaretu, gdzie było tego potrzeba**”.

29. **Trzeba modlić się o to orędownictwo; jest ono ustawicznie potrzebne Kościołowi** nie tylko dla obrony przeciw pojawiającym się zagrożeniom, ale także i przede wszystkim dla umocnienia go w podejmowaniu zadania ewangelizacji świata i nowej ewangelizacji obejmującej „kraje i narody, w których niegdyś — jak napisałem w Adhortacji apostolskiej *Christifideles laici* — religia i życie chrześcijańskie kwitły ... dzisiaj wystawione są na ciężką próbę”. Aby nieść po raz pierwszy prawdę o Chrystusie, lub głosić ją ponownie tam, gdzie została zaniedbana czy zapomniana, **Kościół potrzebuje szczególnej „mocy z wysokości”** (por. Łk 24, 49; Dz 1, 8), będącej z pewnością darem Ducha Pańskiego, jak również owocem wstawiennictwa i przykładu jego Świętych.

30. Pokładając ufność w przemożnym wstawiennictwie św. Józefa, Kościół widzi w nim również wspaniały wzór nie tylko dla poszczególnych stanów życia, ale dla całej chrześcijańskiej wspólnoty, niezależnie od warunków życia i zadań, jakie w niej pełni każdy z wiernych.

Jak stwierdza Konstytucja Soboru Watykańskiego II o Objawieniu Bożym, fundamentalną postawą całego Kościoła winno być „nabożne słuchanie Słowa Bożego”, czyli **całkowita gotowość wiernego służenia zbawczej woli Boga objawionej w Jezusie**. I oto już na początku dziejów odkupienia odnajdujemy wcielony wzór posłuszeństwa — po Maryi — właśnie w Józefie, który wyróżnił się wiernym wypełnieniem Bożych przykazań.

Paweł VI zachęcał do wzywania jego opieki, „tak jak Kościół w ostatnich czasach zwykł wzywać jej dla siebie, przede wszystkim w kontekście spontanicznej refleksji teologicznej nad więzią między działaniem Bożym i ludzkim w wielkiej ekonomii odkupienia, w której to pierwsze działanie — Boże — jest całkowicie samowystarczalne, to drugie zaś — ludzkie, nasze — choć samo do niczego niezdolne (por. J 15, 5), nigdy nie jest zwolnione z obowiązku pokornej, ale niezbędnej i uszlachetniającej współpracy. **Kościół wzywa też św. Józefa jako**

swego obrońcę, kierowany głębokim i bardzo aktualnym dziś pragnieniem wzbogacenia swego wielowiekowego istnienia prawdziwymi cnotami ewangelicznymi, którymi jaśnieje św. Józef”.

31. Kościół przemienia te swoje potrzeby w modlitwę. Przypominając, że Bóg „powierzył młodość naszego Zbawiciela wiernej straży świętego Józefa, prosi Go, by pozwolił Kościołowi wiernie współpracować z dziełem zbawienia, by dał mu taką samą wierność i czystość serca, z jaką Józef służył Słowu Wcielonemu, by mógł, za przykładem i wstawiennictwem Świętego, postępować przed Bogiem drogami świętości i sprawiedliwości”.

Już przed stu laty papież Leon XIII wezwał świat katolicki do modlitwy o opiekę św. Józefa, patrona całego Kościoła. Encyklika *Quamquam pluries* odwoływała się do tej „troskliwości ojcowskiej”, jaką św. Józef „otaczał Dziecię Jezus”, i jako „Opatrznościowemu Stróżowi Bożej Rodziny” polecała mu całe to „dziedzictwo, które Jezus Chrystus nabył swoją krwią”. **Od tego czasu Kościół — jak wspominałem na początku — błaga o opiekę św. Józefa „przez tę miłość, która łączyła Go z Niepokalaną Dziewicą Bogurodzicą”, i poleca mu wszystkie swoje troski i zagrożenia wielkiej ludzkiej rodziny.**

Dziś także mamy wiele powodów, aby tak samo się modlić: „Oddal od nas ukochany Ojczy, wszelką zarazę błędów i zepsucia ... przybądź nam łaskawie z pomocą niebiańską w walce z mocami ciemności ... a jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus od niebezpieczeństwa, które groziło Jego życiu tak teraz broń Kościoła Bożego od wrogich zasadzek i wszelkiej przeciwności”. Dziś też mamy nieustanne powody do tego, aby św. Józefowi polecać każdego człowieka.

32. Jest moim gorącym życzeniem, aby niniejsze przypomnienie postaci św. Józefa odnowiło w nas także pamięć tej modlitwy, jaką przed stu laty mój Poprzednik polecił do niego zanosić. Z pewnością bowiem modlitwa ta, a przede wszystkim sama postać Józefa z Nazaretu nabiera dla Kościoła naszych czasów szczególnej aktualności w związku z nowym Tysiącleciem chrześcijaństwa. Sobór Watykański II na nowo uwrażliwił wszystkich na „wielkie sprawy Boże”, na tę „ekonomię zbawczej tajemnicy”, w której Józef w sposób szczególny uczestniczył. Polecając się przeto opiece tego, któremu Bóg sam „powierzył straż nad swymi najcenniejszymi i największymi skarbami”, równocześnie uczymy się od niego służyć „zbawczej ekonomii”. **Niech św. Józef stanie się dla wszystkich szczególnym nauczycielem uczestnictwa w mesjańskiej misji Chrystusa, która jest w Kościele udziałem każdego i wszystkich: małżonków i rodziców, ludzi żyjących z pracy rąk czy też z jakiegokolwiek innej pracy, osób powołanych do życia kontemplacyjnego, jak i do apostołstwa.**

Mąż sprawiedliwy, który nosił w sobie całe dziedzictwo Starego Przymierza, równocześnie został wprowadzony przez Boga w początki Przymierza Nowego i Wiecznego w Jezusie Chrystusie. Niech nam ukazuje drogi tego zbawczego Przymierza na progu Tysiąclecia, w którym ma trwać i dalej się rozwijać „pełnia czasu” związana z niewysłowioną tajemnicą Wcielenia Słowa.

Niech św. Józef wyprasza Kościołowi i światu, każdemu z nas, błogosławieństwo Ojca i Syna i Ducha Świętego.”

KOŚCIÓŁ MODLI SIĘ I UCZY

„**K**iedy tajemnice Narodzenia Jezusa i jego dzieciństwa się wypełniają, święty Józef jest obecny w sposób dyskretny i aktywny, pokorny i autorytatywny. W jego sposobie działania jest to coś szczególnego, coś co chce być naśladowane przez kapłanów i świeckich wszystkich czasów. Wydaje się, że możemy powiedzieć, że nabożeństwo do Patrona Kościoła powszechnego, które wzrastało w ostatnich dziesięcioleciach, wywarło korzystny wpływ na osoby obdarzone autorytetem oraz na instytucje religijne i obywatelskie. Życzliwy spokój, który promieniuje od domniemanego Ojca Jezusa, zachęca nas do zbliżenia się do jego postaci, do świętej pewności, do zastosowania jego nauk, udzielonych z taką dyskrecją. Św. Józef mówi mało, ale żyje intensywnie, nie uchylając się przed żadną odpowiedzialnością, jaką nań nakłada wola Boża. **Jest on wzorem gotowości na Boże wezwanie, przykładem spokoju w każdym wydarzeniu, całkowitej ufności czerpanej aż z ponadludzkiej wiary i miłości, i z potężnej podpory jaką jest modlitwa. Józef milczy podczas ciężkich życiowych prób, a będąc „sprawiedliwy” nie sądzi, nie uprzedza nierozważnie wydarzeń dyktowanych wolą Bożą. Kiedy zaś Bóg go poucza za pośrednictwem Aniołów, słucha i wypełnia rozkaz w milczeniu. Do wiernego a pokornego współdziałania z planem Bożym trzeba nam obok opieki Bogurodzicy Dziewicy – również i opieki św. Józefa, możnego Orędownika Temu troskliwemu Przyjacielowi, który strzegł Jezusa w Jego ziemskim życiu, a teraz strzeże z nieba Jego Ciało mistyczne – troskliwemu obrońcy Chrystusa, podporze rodzin, Opiekunowi Kościoła świętego, jak go nazywamy w Litanii – powierzamy z ufną modlitwą obecne i przyszłe zadania związane ze sprawowaniem rządów w Kościele”.**

Św. JAN XIII, *Ecclesia orans et docens*, Watykan, 17 marca 1963 r.

Materiały dodatkowe:

ks. D. CHMIELEWSKI SDB, *Św. Józef Patron Kościoła*, Sanktuarium św. JPII w Krośnie, 29.04.2021
<https://www.youtube.com/watch?v=cpi2fMqQmpY&t=2373s>

ks. D. CHMIELEWSKI SDB, *Święty Józef namaszczone Duchem Św.*, Narodowe Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, 14 maja 2021 r. <https://www.youtube.com/watch?v=1izjxXBBtAI>

Z. JANIEC, *Święty Józef – kairos dla trzeciego tysiąclecia*, COLLOQUIA THEOLOGICA OTTONIANA 36 (2020), s. 125–142 <https://wnus.edu.pl>

ks. A. A. KLIMEK, *Święty Józef patron kościoła powszechnego*, OPIEKUN – dwutygodnik diecezji kaliskiej -25.11.2020 <https://www.opiekun.kalisz.pl/patron-kosciola-powszechnego/>

Bł. PIUS IX (1846-1878), *Dekret Quemadmodum Deus - ogłaszający św. Józefa Patronem Kościoła katolickiego*. <https://www.swietyjosef.kalisz.pl/BibliotekaSwJozefa/118.html>

Trzeci. Jak św. Józef ratuje Kościół, Fundacja im. św. Filomeny, wyd. Esprit 2020
Trzeci – Co o nim wiemy? - odcinek 1. <https://www.youtube.com/watch?v=dly4ezmnwFY>

MEDYTACJA

Kroki indywidualnej pracy duchowej

1. „Pójdźmy do Józefa”... Otwórzmy się na łaskę Ducha Świętego... Niech obmyje nasze słabości, egoizmy i uwrażliwi nasz słuch na Słowo Boga... Dziękujemy za rok peregrynacji figurki św. Józefa w naszej wspólnocie Kościoła, jaką jest Rodzina Rodzin. Dziękujemy za te wieczory rodzinne i dyskretne wskazywanie nam, jak mamy naprawiać nasze rodziny. Św. Józef niech będzie powiernikiem naszych spraw codziennych ale i tych trudnych...
2. „Pójdźmy z Józefem” – i stańmy przy MARYI MATCE KOŚCIOŁA jako Jej pomocnicy, gotowi osłaniać Kościół – przed wszelkimi zagrożeniami. Otoczmy go i jego pasterzy swoją wiernością i miłością. Starajmy się w czasie wakacji, jak najczęściej przywoływać obecność Pierwszego Pomocnika Maryi Matki Kościoła:

*Święty Józefie, który jesteś Opiekunem Kościoła powszechnego,
spraw, by ożywiający Cię wewnątrz duch pokoju,
rzetelnej pracy i modlitwy –
trwający nieustannie na służbie Kościoła świętego –
zawsze nas ożywiał, radował i jednoczył
z Twą Najświętszą Oblubienicą,
a naszą najmiłszą i Niepokalaną Matką
w najzarliwszej i tkliwej miłości Jezusa,
chwalebego i nieśmiertelnego Króla wieków i narodów.*

Amen

Źródło: <https://www.vicona.pl/post/nadszedl-czas-sw-jozefa>